

I. W. W. Unden yhteiskunnan Luojana

I.

“Siellä missä istuu I. W. W.:en Toimeenpaneva Komitea — Siellä on tulevan yhteiskunnan hallitus.”

— DANIEL DE LEON. —

KUVANVEISTÄJÄN tehtävä on; herättää marmorissa nukkuvaa elämä.” — Ja luokka-tietois-ten työläisten tehtävä on; he- rättää yhteiskunnallisessa kaa- oksessa nukkuvaa elämä (järjestys) henkiin.

Me elämme aikaa, jolloin yhteiskunnallisessa elämässä, ympäri maailmaa on tapahtumassa senlainen muutos, jota ei ole koskaan ennen vielä tapahtunut, — nimittäin se, että luokka (työväen luokka), joka ei ole koskaan ennen hallinnut itseään ja siten yhteiskuntaa, on lä- hestymässä nopeaan, sitä hetkeä, jolloin sen on otettava vastuunalaisuus yhteiskunnallisesta e- lämästä (tuotannosta), omille hartioilleen, ja siis, ollessamme tietoisia tästä tehtävästä, joka tulee olemaan edessämme lähitulevaisuudessa, meidän on tehtävä mahdollisimman selväksi itsellemme, tämän tärkeän tehtävän suuremmoi- nen merkitys, mitä siinä tehtävässä on otetta- va huomioon ja minkä varalle senlaisessa teht- ävässä on varustauduttava, sillä tämä tehtävä ei ole mikään tunteellisuuden asia, vaan se on tieteellinen tehtävä. Se ei ole mikään koston asia, vaan se on välttämättömyyden asia. Sitä tehtävää ei suoriteta hetken huumauksessa, vaan se vaatii pitkäaikaista, sitkeää ja tietoista toimintaa.

I. W. W., ollessaan tietoinen niistä tekijöistä, jotka ovat ensin synnyttäneet, eli aikaansaat- taneet sen; ollessaan tietoinen siitä, että se on talondellinen kehitys, joka on sen pakoittanut muodostumaan ja että luokkataistelu on sen horjumaton perusta ja ollessaan tietoinen siitä, että, “tietoinen elämä (olemassaolo, on kehityksen korkein huippu”, on siis myöskin tietoinen siitä historiallisesta tehtävästään, mi- kä sillä on tehtävänä, on sen johdosta laati- nut myössenselaisen ohjelman, joka ei tule syr- jäytetyksi ensimmäisessä mielenmuutoksessa, ei- kä tule kukistumaan niissä kiiras-tulissa, joiden

lavitse sen on kulettava, levittäessään tätä oh- jelmaansa työläisten keskuuteen, vaan on se senlainen ohjelma, että vaikka I. W. W. nimel- lisenä järjestönä, senlaisena kuin se on olemas- sa tänäpäivänä, tulisi kukistetuksi, niin tämä ohjelma ei tule siitä huolimatta pois-pyyhkäis- tyksi, siksi, että se lepää niiden, edellämäinit- tujen konkriitti-pylväiden varassa.

I. W. W., ollessaan tietoinen siitä, että koko yhteiskunta lepää tuotannon leveillä hartioilla ja että kaikki muut ilmiöt ovat vaan heijastuk- sia siitä, on juuri siitä syystä ot- tamaan tämän tieteellisen järjestämisen tehtäväkseen ja uskallamme sanoa, että niin tieteelliseltä, kuin oikeus-käsitteelliseltä näkökannalta kat- sottuna, me rohkennemme asettaa ohjelmamme minkä hyvänsä, tähän asti laadittujen työväen ohjelmien rinnalle ja sanoa: “Tuossa se on — Punnitkaa!!” Sillä me tiedämme sen kestävä- n arvostelun, sillä ei ole vielä tullut ketään, joka olisi harkitsevalla, tieteellisellä tavalla ja ni- den perusteella, kyennyt sitä kumoamaan. I. W. W.:een esipuhe ei ole ihmeellinen, sillä ai- noastaan salaperäisyydessä voi ilmetä ihmeelli- syyttä, mutta totuudessa ei.

Omistajat ja tuottajat.

Oikeuskäsitteelliseltä näkökannalta katsottu- na, I. W. W. on jakanut yhteiskunnan kahteen luokkaan: työnantajaluokkaan, joka tänäpäi- vänä omistaa maan, luonnon-rikkauudet ja tuo- tantovälineet, joista se saa suuremman osan niiden antamista tuloksista, ainoastaan sen yk- sinkertaisen syyn nojalla, että se omistaa; näi- tä vastaan I. W. W. on sanonut sanottavansa esipuheessaan, sanoilla, “työväenluokalla ja työnantajaluokalla, ei ole mitään yhteistä”, työväenluokkaan, joka tuottaa kaiken, vaikka sillä, siitä huolimatta ei ole mitään sanottavaa. tuotantolaitosten hallintoon, tuotteiden tuotta-

miseen eikä jakoon nähden; tästä asiasta I. W. W. lausuu mielipiteensä seuraavilla sanoilla, "työväenluokan historiallinen tehtävä on kapitalismin kukistaminen", sillä, "työläisille kuuluu työn tulokset kokonaisuudessaan".

Tuotannon järjestäminen (jakaminen).

Mitä tarkoitetaan järjestelmällisellä järjestämisellä? Se tarkoittaa senlaista järjestämis- muotoa, jonka mukaan voidaan jokin ala, suurempi, tai pienempi, jakaa senmukaisesti, että sillä voidaan aikaansaattaa mitä tehokkain yhteistoiminta, sillä tehokas yhteistoiminta tuottaa parhaimmat tulokset. Kun me luomme katseemme minne hyvänsä, tämpäpäiväiseen teollisuuteen, suureen departementti-kauppaan, tai rautateille, eli minne hyvänsä, jossa työ on tuhansia työläisiä käsittävää, niin näemme, että niissä on työ järjestetty (jaettu), niin täsmällisesti, että ei siellä työläiset joudu olemaan toinen toistensa tiellä, vaan jokainen tekee tehtävänsä ja työtä tulee tehdyksi runsaassa määrässä. Jos luomme katseemme esimerkiksi rautatie-asemalle, niin näemme, miten sieltä lähtee lukuisia junia tunnissa; siellä käsitellään suuret määrät tavaroita, jotka menevät eri osiin maata, mutta kaikesta tästä huolimatta kaikki tämä työ käy nopeaan, eikä siinä tule toinen juna toisen raiteille j.n.e., sillä kaikki tämä on järjestelmällisesti järjestetty (jaettu). Ja juuri tällaista järjestelmällistä (tieteellistä) jako-tapaa käyttää I. W. W., jakaessaan yhteiskunnallisen tuotanto-kysymyksen, sillä se tietää, että jakamalla yhteiskunnallinen tuotanto ja järjestämällä se suurtuotannolliseksi, sillä voidaan saavuttaa parhaat tulokset, vähimmäis- lä ajan ja energian tuhlauksella.

I. W. W. alkaa tehtävänsä työmaalla, järjestämällä yksilön; sitä mukaa, minkälaisen tuotteen tuottamisen eteen se yksilö toimii, toisin sanoen teollisuuksittain; esimerkiksi rautatien korjaustöissä työskentelevä mekanikko, ei tule järjestetyksi Metall- ja Kaivostyöläisten teollisuus-Unioon, vaan kuuluu hän Rautatieläisten Teollisuus-Unioon; samalla tavalla on sepän kanssa, joka työskentelee Puntavara-Teollisuudessa, hän kuuluu Puntavara-Työläisten-Unioon; ja laivassa työskentelevä keittäjä, ei hän kuulu Ruokatarvetyöläisten Teollisuus-Unioon, vaan Meri-liikennetyöläisten Teollisuus-Unioon j.n.e., aina sitä mukaa, missä teollisuudessa kukin työskentelee.

Työmaat; I. W. W. :nessä tulevat järjestyneiksi Teollisuus-Unioihin, sillä näin tekemällä, saadaan kiinteä yhteistoiminta aikaan, samantapaisessa teollisuudessa työskentelevien työläisten keskuudessa. Senlaisilla paikkakunnilla, missä on kylliksi jäseniä, toimii paikallis-osasto. Tässä nämät, samassa teollisuudessa työskentelevät työläiset tulevat yhteenliitetyiksi, sillä näin järjestämällä yksilöt sitä mukaa, minkälaisessa teollisuudessa he työskentelevät, niin työmaat, työmaina tulevat siten automaattisesti liitetyiksi yhteen, samaan teollisuus-unioniin.

Teollisuus-Unioit; muodostuvat samalla työalalla työskentelevistä työläisistä, kuten esimerkiksi rautatiellä työskentelevät työläiset muodostavat rautatietyöläisten teollisuus-unionin. Samalla tavalla meriliikennetyöläiset muodostavat meriliikennetyöläisten teollisuus-unionin; sähkötys- puhelin- ja radio-sanomatyöläiset muodostavat teollisuus-unionin; kunnallisten kuljetuslaitosten työläiset muodostavat teollisuus-unionin; ilmalaivatyöläiset muodostavat teollisuus-unionin; ja kaikki nämät yhteensä muodostavat Kuljetus-Departementin. Kullakin työalalla työskentelevät työläiset käsittelevät teollisuus-alaansa, mutta sitte, samanlaatuiset teollisuudet ovat liittyneinä yhteen departementtiin, sillä vaikka esim. Meriliikennetyöläiset, rautatietyöläiset, sähkötys- puhelin- ja radio-sanomatyöläiset, kunnallisten kuljetuslaitosten työläiset ja ilmalaivatyöläiset työskentelevätkin kaikki liikenne-alalla, muodostamalla kuljetus-departementin, niin saattaakseen aikaan mahdollisimman järjestelmällisen järjestysmuodon, niin tämä departementti on jaettuna eri teollisuus-unioihin, sillä mahdollisesti rautateillä työskentelevä työläinen, niin suuri asiantuntija kuin hän ehkä onkin sillä alalla, ei tiedä mitään ilmalaivateollisuudesta, siis järjestelmällisyyden aikaan saattamiseksi, tapahtuu järjestelmällistä jakoa, mutta jokainen työala on jaettu tiiviin yhteistoiminnan varalle.

Departementit; koko tuotannon I. W. W. on jakanut kuuteen departementtiin; Maanviljelys-departementti- No-100; Kaivos-departementti- No-200; Rakennus-departementti- No-300; Tehdasteollisuuden ja Yleisen Tuotannon-departementti- No-400; Kuljetus-departementti- No-500; Yleisön Palvelus-departementti- No-600. Nämät departementit ovat

jaettuina teollisuus-unioihin, aina sitä mukaa kun nähdään tarpeelliseksi. Nyt kun olemme saavuttaneet tämän tieteellisen ja järjestelmällisen jako-kokoomuksen — **Departementti kokoomuksen**, niin seuraavana järjestyksessä tulee esille tämän suunnitelman **Toimeenpano**. Seuraamalla I. W. W.:een järjestämistapaa, niin näemme, että se alkaa järjestämään työläiset alhaalta — ylöspäin, sillä I. W. W. tietää, että jos eivät kerran työläiset kykene hallitsemaan yhteiskuntaa alhaalta, ylöspäin, niin ei kukaan muukaan kykene sitä hallitsemaan ylhäältä — alaspäin — mallikeipoisella tavalla. Laatomalla tämänlaisen suunnitelman, I. W. W. asettaa luoton ja vastuunalaisuuden sinne, mihin se kuuluukin — työläisten hartioille.

Toimeenpano- ja hallitseminen, tieteelliseltä näkökannalta katsottuna.

”Armeija liikkuu vatsallaan”. sanotaan, haluamme lisätä siihen, että **KOKO MAAILMA LIIKKUU KÄSILLÄÄN**, se tahtoo sanoa, että niiden työ, jotka käsillään tuottavat; jos he sitte kuokkaavat, muokkaavat tai kyntävät maata; tai kaivavat hiiliä, rautaa, kuparia; tai kaatavat metsää ja jalostavat puuta tarvittaviksi tavaroiksi; tai valmistavat näistä edellmainituista tuotteita tai välineitä joita kuletaan, tai joilla kuletetaan tavaroita paikasta, toiseen—niin ensin ja ennenkaikkeaa muuta, tulee kysymykseen ruumiillinen voima—**KÄSIEN VOIMA**. Joku voi sanoa, että jos ei löytyisi **NEROA** (aivoja), joka johtaisi tätä työtä, tai olisi sille alkuunpanijana ja suunnittelijana, niin kädet eivät kykenisi tekemään mitään! Mutta saamme mennä taaksepäin historiassa niin kauaksi, kuin vaan haluamme ja kykenemme, niin emme löydä sieltä todisteita muulle, kuin sille, että kädet olivat ensimmäisiä tekemässä työn. Voidaan sanoa, että mikä se oli joka pakoitti luonnollisella asteella olevan ihmisen menemään puuhun, ottamaan hedelmää, tai ottamaan kiinni jonkun eläimen, eikö se ollut aisto (nero) — itsensäilyttämis-vaisto? Tietysti, myönnämme sen, että vaisto se oli, joka sai alkuasteella olevan ihmisen tekemään sen, saadakseen itselleen toimeentulon, mutta se ei muuta asiaa; **KÄDET OLIVAT SILTI TOIMEENPANIJOITA. ELI TEKIJÖITÄ!** Sillä mitä se olisi hyödyttänyt alkuasteella olevaa ihmistä, vaikka hän olisi nähnyt kuinka somalta

näyttäviä hedelmiä puissa, tai tietänyt vaikka kuinka helppoja keinoja saada niitä sieltä alas, niin kaikesta huolimatta — **NE EIVÄT TULLEET HÄNEN SUUHUNSA AJATUKSEN VOIMALLA, VAAN SIIHEN TARVITTIIN RUUMIILLISTA VOIMAA** — Toimeenpanevaa voimaa! Siis meidän ei pidä sotkea yhteen, kahta eri asiaa, nimittäin: **ALKUUNPANIJOITA JA TOIMEENPANIJOITA**. Molemmat ovat tietysti, sanoisimmeko välttämättömiä, mutta onhan se niinkin, että jos ei löydy toimeenpanijaa, niin alkuunpanija (suunnittelija) kuolee nälkään. Undenaikaisessa yhteiskunnassa suunnittelijoita ovat, tuotannossa olevat, henkisen työn tekijät; ja toimeenpanijoita ovat, tuotannossa työskentelevät, ruumiillisen työn tekijät. Ennen, tuotannon ollessa yksinkertaisempaa, nämät kaksi, suunnitteleminen ja toimeenpaneminen, olivat personoituna yhdessä ja samassa yksilössä; että esimerkiksi viitakoissa elävä alkuasukas suunnitteli ja valmisti pyydysten, jolla hän sitte toimeenpani pyydystämisen; ja alkaessaan viljelemään ensimmäistä maatilkkuaan, hän ensiksi suunnitteli välineitä, millä voisi sekoittaa maata, johon sitte voisi kylvää, sitte hän valmisti tämän välineen ja toimeenpani suunnitelmansa. Mutta kun ihminen kehittyi, kehittäen niitä välineitä, joilla hän hankki itselleen toimeentulon, niin hän kykeni tuottamaan yhä enemmän, lopuksi niin paljon, että ei hän tarvinnut joka päivä niitä tuotteita, joita hän oli tuottanut ja kasannut, vaan riitti niistä ”huomiseenkin”, joten tämä oli perustana, ensiksi riistolle ja sitte myöhemmin sille, että: **SUUNNITTELEVA. JA TOIMEENPANEVA TYÖ JAKAANTUIVAT ERI PERSONILLE** ja kun on menty eteenpäin kehityksessä, niin ensiksi se muodosti **KAKSI** luokkaa; toinen omisti tuotantovälineet ja maan ja suunnitteli niiden käyttämistä; ja toinen luokka oli toimeenpanijana. Tilanteen ollessa tämänlaisena, tämä omistava luokka toimi vielä näennäisesti hyödyllisesti, mutta kun on menty kehityksessä yhä eteenpäin, niin on yhteiskunta tullut jaetuksi, kuten se on tänäpäivänä — **KOLMEEN LUOKKAAN**. Yksi **OMISTAA**. — Toinen **SUUNNITTELEE**. — Kolmas toimii **TOIMEENPANEVANA**. Kapitalistiluokka, pankki-osoituksillaan, kiinnityksillään ja arvopapereillaan **OMISTAA JA PALKKAA ITSELLEEN SUUNNITTELIJAT**. — **SUUNNITTELIJAT** (johon luokkaan kuu-

luvat arkkitehdit, insinöörit, teknikat, geologit y.m.), jotka muodostavat teollisuus-maassa välttämättömän aineiston, tekevät kaiken suunnittelevan työn, mutta silti he eivät O-MISTA. — TOIMEENPANIJAT (työläiset jotka kaikenmuotoisissa yhteiskunnissa muodostavat KAIKKEIN VÄLTÄMÄTTÖMIMMÄN aineiston, ovat kummastakin edellämainitusta luokasta jälessä, sillä he eivät tee kumpaakaan — OMISTA, EIVÄTKÄ SUUNNITTELE, — vaan ovat yksinkertaisesti pakoitettuina toimimaan ainoastaan ja yksinkertaisesti TOIMEENPANIJOINA (työtätekevinä). Ja kaikesta tästä huolimatta, MAAILMA MENEE ETEENPÄIN KÄSILLÄÄN.

Toimeenpano on suunnitelmien toteuttamista.

Mikä aiheuttaa suunnittelemisen?

ME TIEDÄMME. ETTÄ TAISTELU OLEMASSAOLOSTA. ON LUNNON LAIN ENSIMÄINEN PYKÄLÄ. Ja tämä juuri on aiheuttajana sille, että ihminen on kehittynyt sille asteelle, millä hän on tänäpäivänä. Sillä alituinen kamppailu armottomia luonnon voimia, eläimiä ja toisia ihmisiä vastaan, pakotti hänet alituisesti käyttämään suunnittelevia kykyjään — SÄILYÄKSEEN. Tämä kamppailu pakotti häntä suunnittelemaan aina tehokkaampia välineitä joilla kykeni vastustamaan ja hyökkäämään eläimiä, tai toisia ihmisiä vastaan. Ja silloin kuin joku suurempi ihmisryhmä oli pakoitettu jättämään jonkun seudun (kun ne kävivät hedelmättömiksi, tai liian pieniksi, tai jos he tulivat ajetuiksi pois jonkun toisen heimon kautta), niin he olivat pakoitettuja mukautumaan uusiin ilmaoloihin ja seutuihin, joissa toimeentulo oli hankittava erilaisella tavalla, kuin mitä he ehkä olivat tottuneet sen hankkimaan edellisillä seuduilla. Siis kamppailu olemassaolosta pakotti ihmistä keksimään yhä uudempia menettelytapoja ja välineitä, saadakseen itselleen toimeentulon. Tämänlaisesta, alituisesta kamppailusta ja suunnittelemisesta, on ollut seurauksena se, että ihminen on tämän johdosta kehittynyt n.k. henkisesti, niin pitkälle, että hän on lopullisesti luonut sellaiset, jättiläismäiset tuotantovälineet (itsesäilyttämistävälineet), jotka ovat nähtävissä suuremmissa teollisuus-keskuuksissamme tänäpäivänä.

(Niille, jotka koittavat väittää sitä seikkaa.

että työläiset eivät kykene tekemään mitään suunnittelevaa, keksivää, eli lyhyesti sanottuna, eivät kykene tekemään mitään luovaa työtä, voimme vastata, että suurimman osan maailman keksinnöistä, teknillisellä alalla — TYÖLÄISET OVAT TEHNEET! — Kelloseppä Watt keksi höyrykoneen, — parturi Arkwright kutomakoneen, — kultaseppä Fulton höyrylaivan ja lasinpuhaltaja Owen keksi lasinpuhallus-koneen. Tässä on ainoastaan muutama esimerkki. Kuinka suuremmissa seuraukset näistä keksinnöistä ovat olleet, sitä emme kykene numerollisesti osoittamaan, (mutta jokainen ajatteleva ihminen voi, luomalla katseen taaksepäin ja katsahdamalla nykyaikaa, luoda yleis-käsityksen siitä, että SUUREMMOISET niiden aikaansaattamat tulokset ovat olleet), paitsi lasinpuhallus-koneen tulokset voimme osoittaa numerollisesti, joten senkin yksinkertaisen osoituksen perusteella voi saada käsityksen siitä, kuinka suuremmissa seuraukset näistä keksinnöistä ovat olleet (ja kun ajattelemme sitä, tulevaa aikaa, jolloin KAIKILLA on tilaisuus kehittää itseään ja kykyjään ja joten jokaisen keksijän (suuremman tai pienemmän) tulevat käytäntöön otetuiksi a jonka mukaisesti kaikki saavat nauttia sen aikaansaattamista tuloksista — kun ei niitä pidetä ainoastaan yksilöjen etuja silmälläpitäen). Owen-kone, joka keksittiin vuonna 1903, voi puhaltaa niin suuren lasin kuin vaan tarvitaan, puolen ounssin pullosta, aina kahdentoista galoonan "jukiin" (pulloon) asti. Vuonna 1909, 49 Owen-konetta, 111 grossin tuottavaisuudella konetta kohden kahdeskymmenessä-neljässä tunnissa, tuottivat noin 1,700,824 grossia (grossi - 12 tusinaa, siis nämät 49 konetta, tuottivat v. 1909, 20,409,888 tusinaa, eli 244,918,656 pulloa). Näiden puhaltamiseen oli tarvittu 1,320 ammatti-taitoista puhaltajaa, — tekemään saman työn, jonka 49 konetta teki. Tammikuuhun, v. 1913, tämän koneen kehitys oli hidasta, siitä syystä, että Owen-yhtiö ei kyennyt valmistamaan muuta kuin 50 konetta vuodessa. Uusi tehdas, joka valmistui v. 1917, kykeni valmistamaan yli sadan automaattisen lasinpuhallus-koneen vuodessa. Ja edelleen, tässä uudessa koneessa on 10 "kättä" sen sijaan kuin siinä ensimmäisessä oli ainoastaan 6, joten se kykenee puhaltamaan 200 grossia (2,400 tusinaa) vuorokaudessa, sen sijaan, kuin se ensimmäinen kykeni puhaltamaan ainoastaan 111 grossia (1,332 tusinaa) vuorokau-

nessa. Tämänlaisia esimerkkiä voisi saada jokaiselta alalta, joilla kone on ottanut ihmisen paikan.)

Nämät, edellämainitut seikat todistavat meille sen, että kamppailu olemassaolosta on pakottanut ihmistä alituisesti suunnittelemaan, voidakseen toimeenpanna kamppailunsa, toimeentulonsa saamiseksi, mahdollisimman vähällä ajan ja energian tuhlauksella; ja samalla, että se tuottaisi mahdollisimman hyviä ja runsaita tuloksia.

I. W. W:een Toimeenpaneva Komitea.

“Missä istuu I. W. W:een Toimeenpaneva Komitea — siellä on tulevan yhteiskunnan hallitus.”

Kuten jo olemme tuoneet esille, että yhteiskunnallisen tuotannon ja jaon, eteenpäin vieminen tulevassa, teollisessa yhteiskunnassa, tulee lepäämään kokonaisuudessaan työläisten hartioilla. Heidän vastuunalaisuudessa on, yhteiskunnallisten tarpeiden valmistaminen ja jakaminen, joka tehtävä näyttää suuremmoiselta, mutta kun työläiset ottavat tuotannon haltuunsa ja vievät sitä eteenpäin, ainoastaan tarvetta ja hyötyä silmälläpitäen, niin siitä on kaksi huomattavaa ja samalla rohkaisevaa seurausta; ensiksi: työläisten tuottavaisuus lisääntyy, ja toiseksi; kun pidetään silmällä ainoastaan tarvetta ja hyötyä, niin tuotanto-prosessi yksinkertaistuu.

Mikä “hallitus” se I. W. W:een Toimeenpaneva Komitea sitte tulee olemaan teollisessa yhteiskunnassa? Voimme siihen vastata lyhyesti, että, se ei tule olemaan “hallitus” siinä merkityksessä, kuin me olemme tottuneet ymmärtämään sanalla hallitus, vaan kuten olemme jo ennen maininneet, se tulee olemaan käskyjen noudattaja, eikä niitä antava, sanan siinä merkityksessä, kuin sanaa hallitus ymmärretään, sillä teollinen yhteiskunta tulee olemaan alhaalta ylöspäin hallittava yhteiskunta-muoto. Mutta I. W. W:een toimeenpaneva komitea tulee olemaan tärkeä ryhmä tulevassa yhteiskunnassa. Se tulee olemaan kokoelma yhteiskunnan “kermää”. Siinä tulee olemaan m.m. ainakin seuraavanlaisia henkilöitä, kuten: Geologeja, jotka tutkivat mistä esimerkiksi voidaan saada rautaa, kuparia, eli yleensä kaikkia mineraaleja, hiiliä, öljyä j.n.e., ja kuinka paljon niitä voidaan saada miltäkin paikkakun-

nalta, kuinka suuri määrä tarpeita niistä voidaan valmistaa j.n.e.; henkilöitä, jotka tutkivat ilmanalaa, maanlaatua, hedelmällisyyttä j.n.p.p. maanviljelystä silmälläpitäen, sitä, että mikä laji missäkin ilmanalassa parhaiden menestyy ja tuottaa runsaimman sadon j.n.e.

Insinöörejä; jotka kykenevät tekemään laskelmia suurien rakennusten varalle, laskemalla ensiksi maaperän kestävyys, kuinka monta tuhatta, taikka miljoonaa tonnia se kestää j.n.e.; henkilöitä, jotka kykenevät laatimaan suunnitelman jollekin sillalle, tehtaalle, vilja-tai muulle varastolle, jonkun tunnelin, kanavan tai muun sellaisen rakentamisen varalle, j.n.e.

Teknikkoja; esimerkiksi sähkö-tekniikkoja, jotka tutkivat sitä, että mistä voidaan saada sähköä, kuinka monta miljoonaa hevosvoimaa, joten voidaan tehdä laskelmia, että kuinka laajalle alueelle sitä riittää, ja kuinka paljon sitä voidaan käyttää j.n.e.

Ekspertti-mekanikkoja; jotka tuntevat kone-alaa, miten niitä valmistetaan, korjataan y.m.

Kemistejä; jotka tuntevat kemiallisen alan, mitenkä aineita sekoittamalla, voidaan saavuttaa parhaita tuloksia tuotanto-välineitä valmistessa, luonnon voimia ja esteitä murskattaessa ja johdatettaessa hyödyllisille urille j.n.e.

Tilasto-tieteilijät; jotka mestareja alallaan, tekemässä laskelmia esimerkiksi siitä, kuinka paljon kussakin piirissä on tullut nisua, maisia, ohraa, perunoita, hedelmiä, tai muita ruoka-aineita; kuinka paljon jostakin kaivannosta tai kaivos-piiristä saadaan mineraaleja tai hiiliä j.n.e.; kuinka paljon jostakin, tai useammasta lähteestä saadaan öljyä j.n.e.; kuinka paljon tarvitaan villaa, hampua, taikka puuvillaa, kansan tarpeiden tyydyttämiseksi; kuinka paljon tarvitaan kenkiä, ja nahkaa niiden valmistamiseen; kuinka paljon tarvitaan sukia, hattuja ja paitoja; kuinka paljon tarvitaan rakennus-tarpeita, oli se sitten puutavaraa tai semettiä, kansan asuntoja varten; kuinka paljon tarvitaan kirjoja ja muita opetusvälineitä; kuinka paljon tarvitaan vetureja, vaunuja, laivoja, automopillejä, ilmalaivoja y. m. liikenne-välineitä; lyhyesti sanottuna, departementti-keskuuskomiteassa (toimeenpanevassa) toimivat tilasto-tieteilijät saavat raportteja kaikilta eri aloilta teollisuudesta, joten he kykenevät tekemään tarkkoja laskelmia, ja

koon nähden, jonka perusteella voidaan aikaansaattaa mitä järjestelmällisin tuotanto- ja jako-muoto; jonka mukaisesti jokainen yksilö tulee saamaan kaikki tarpeensa tyydytetyksi, sillä järjestelmällisellä tuotanto-tavalla ne ainoastaan voidaan tyydyttää, sillä silloin ei esimerkiksi anneta ruokatarpeiden mädäntyä yhdessä osassa maata, silloin kuin toisessa osassa on niistä puute; silloin ei yhdessä osassa anneta lämmitys-aineiden olla kasattuina kasaan, silloin kuin toisessa osassa kärsitään vilua, sillä yhteinen hyvinvointi on jokaisen tunnuslauseena. Tässä ei ymmärrettäkö, että tuleva yhteiskunta tulee olemaan jaettu samalla tavalla kuin se on tänäpäivänä; historiallisten valloitusten mukaisten maantieteellisten jakojärjestelmien mukaisesti, — ollen jaettuna Yhdysvaltoihin, Kanadaan, Meksikoon, Brasiliaan, Argentiinaan, Chileen, Englantiin, Ranskaan, Saksaan, Unkariin, Venäjään j.n.e., vaan tulee ole-

maan jaettuna Geologisesti, se tahtoo sanoa, luonnon antimien mukaisesti; että kukin alue, suurempi tai pienempi, jossa sijaitsee inhimilliselle elämälle tarvittavat tuotteet, muodostavat yhteiskunnan; ja tämä yhteiskunta sitte jakaantuu edellämainitulla tavalla departementteihin, jotka taas jakaantuvat teollisuus-uniioihin, aina siihen pisteeseen asti kun katsotaan välttämättömäksi, parhaiden tuloksien saavuttamiseksi, — jotka sitten taas toimivat kiinteässä yhteistoiminnassa toistensa kanssa, keskittymällä lopullisesti Toimeenpanevaan Komiteaan, josta täten muodostuu yhteiskunnan suunnitteleva toimisto, joka on samalla tiedon-anto- ja neuvon-antotoimisto; jonka välityksellä voidaan tyydyttää kaikki tarpeet, jotka tulevat esille.

(Seuraavassa numerossa käsitellään se, miten I. W. W. ratkaisee paikallisen (kaupunki-) hallinto-kysymyksen.)

KIRJALLISUUS LEVITYS KYSYMYS I. W. W:SSÄ

LLAKSEMME käytännöllisiä luokkataistelijoita täytyy meidän aina jatkuvasti pitää silmällä olosuhteita, jotka ympäröivät meitä ja sen mukaan kehittää menettelytapojamme sellaisiksi, jotka vastaavat mahdollisimman hyvin tarkoitustaan ja sopivat olosuhteisiin.

Koitan käsitellä kirjallisuuden levitys kysymystä sellaisena kun se näyttää tänäpäivänä.

I. W. W. liiton tarrkoitus on herättää ja kasvattaa työväenluokkaa kykeneväksi poistamaan palkkajärjestelmän ja luomaan uusi yhteiskunta jossa ei ole riistäjiä, se on teollisen yhteiskunta. Tätä tarrkoitusta varten me järjestymme järjestöön ja sitte järjestönä kustannamme kirjallisuutta ja sanomalehtiä, joita käytämme agitatsiooni ja kasvatus välineinä. On yleisenä tapana, että tämä kirjallisuuden levitys on pidetty enemmän yksilö asiana, vielä silloinkin kun joku unio osasto on valinnut komitean siihen tehtävään. Tavallisesti käy niin, että silloin kuin kirjallisuus komitean jäsenistä yksi eli useampi myy jossain määrin kirjallisuutta ja tilit ovat selvät, niin asiat ovat O.K. niinkuin sanotaan. Tuossa tapauk-

nessa se on jo joukkotoimintaa siinä määrässä että jos komitea lakkaa levittämästä niin valitaan toinen tilalle. Tai taas jos sattuu olemaan paikkakunnalla joku yksilö, joka pitää siitä huolta kohtalaisen hyvin, niin annetaan se olla hänen huolenaan. Siis toiminta vaan on enemmän yksilöllis luontoinen.

Tuollainen toiminta on tuottanut huomattavia tuloksia se tunnustettakoon. Mutta kapitalistien yhä enemmän kiristäessä meidän toimitsijoita ja huomattavampia kirjallisuuden levittäjiä, johtaa se meitä ajattelemaan keinoja kuinka saisimme agitatsionimme ja kirjallisuuden levityksen järjestettyä niin, että se todella olisi joukkotoimintaa ja sen kautta turvaisi toimitsijat.

Sekä toiselta puolen taas yhä lisääntyvä työttömyys tekee suuret työväenjoukot levottomiksi ja samalla halukkaiksi saada selvitystä asemasta missä he ovat, siis tulee mitä odollisin aika agiteerata ja järjestää. Mutta vanhoja tapoja käyttäen meillä ei ole kylliksi kykeneviä toimitsijoita vastaamaan sitä suurta puutetta, joka on olemassa. Mitä meidän on sitte tehtävä?